

A pápa utasításai a papságnak a böjti prédikációk irányára

A témák: az erkölcstelen sajtó, színház és mozi

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Rómából jelentik: XI. Pius pápa hétfőn kihallgatáson fogadta a római lelkesi kart és utasításokat adott az idejű böjti prédikációkra nézve. Ezek az utasítások az egész katolikus papságra mérvadók. A pápa főleg a következő kérdé-

seket ajánlotta a papság figyelmébe: az erkölcstelen és vallásellenes sajtó, az erkölcstelen színházi és mozi mutatóványok, valamint a vasárnap megszentelésének egyre gyakoribb jelenségei.

Vasárnap reggeltől hétfő délig tartottak a dunánúli hóviharak

Kélméteres hótorlaszok, megbénult forgalom

Budapest, február 16. A Dunántúlon vasárnap reggeltől estig hatalmas hóvihár dühöngött. A Máv. több vonalán beszüntették a közlekedést. A déli vasúton a vonatok nagyrésze az állomásokon rekedt. A hóakadályok eltakarításán megerősített munkáscsapatok dolgoznak. A hóvihár a telefon- és táviróoszlopok nagyrésztét kidöntötte.

A Balaton zalai partján tegnap óta orkányszerű hóvihár dühöng. Az országutakon helyenkint házmagasságú a hó. A vasúti közlekedés szünetel, sőt még a kocsis és szánforgalom is teljesen lehetlenné vált.

Dombóvárról jelentik: A környékbeli falvakat a hóvihár ugyszólván eltemette. A táviró- és távbeszélőösszeköttetés, a vasúti és egyéb forgalom szünetel. Az utakat kélméteres hótorlaszok zárják el. A támasi autóbusról, amely utban volt a hóvihár idején, még mindig semmi hír. Egyes helyeken a hófúvás erősen megrongálta a házakat.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A Dunántúli a délutáni órákban a hóvihár

már elmúlt, de a vonatközlekedés a Duná-Száva-Adriai Vasút vonalán egész nap szünetelt, csak este indult meg egyes helyeken a forgalom, ahol hókékekkel megtisztították a síneket. A Dunántúli egyes városai, Kaposvár, Pécs, Szombathely, a hétfői napon teljesen el voltak zárva a külvilágtól, mert a hóviharak a telefon- és távirópóznákat is kidöntötték.

Bécsben hétfőn már jó idő volt és nyoma sem volt a magyarországi hóviharnak, a keletről érkező távolsági vonatok azonban nagy késéssel érkeztek meg. A konstantinápoly-párisi express reggel 6 óra helyett délután 4 órakor érkezett meg, a magyar vonalon ötször akadt el a hóban.

Bécsből jelentik: A bécsi vasutigazgatóság közlése szerint Bécs és Budapest közt a vasúti forgalom helyreállt. A forgalmat egyelőre az egyik stupáron kezdték meg.

A legnagyobb francia műkereskedő akar ásatni a szegedi határban

(A Delmagyarország munkatársától.) Az országos érdeklődést évek óta élénken foglalkoztatják azok a nagyszerű régészeti ásatások, amelyeket a szegedi múzeum végez a város határában s Jul a Tiszán Szőregen és Kiszomborban. Kétségtelen, ha Szegeden némelyek előtt érthetetlennek látszik is, hogy a kulturpalota legnagyobb értékeit ma az épület szuterénjébe szorított s ma már ott se férő régiségek lesznek. Ma a világ néhány kulturcentrumában Szegedet a kulturpalota reprezentálja, azoknak a föld által megőrzött dokumentumaival az ősi kultúráknak, amelyekben Szegeden sokáig nem láttak egyebet rozsdás vasaknál és ócska öserepeknél.

A szegedi közvélemény ma már túl van ezen s a közönség büszke a múzeumára. Hogy joggal az, annak bizonyossága az a cikk, amelyet Gál László, a Pesti Hírlap tudósítója küldött lapjának Párisból, ahol beszélgést folytatott Paul Guillaume világhírű műkereskedővel. Ez a francia, aki óriás vagyon felett rendelkezik, ma uralkodója az egész világot behálózó műkereskedelemben. Ő tette néhány éven keresztül világhívvá a néger plasztikát. Most pedig kijelentette a tudósítónak, hogy a népvándorláskori régiségeknek akar világpiacot teremteni.

— A szkíta, gót, hun, avar, ősmagyar népművészetekre keritem a sort, — mondta a tudósítónak. Ezeknek két termőhelye van: Oroszország és a magyar föld. Az első ma megközelíthetetlen, a magyarokhoz kell elmenni, fölbecsülni az eddig kiásított régiségeket és — számomra ez a legfontosabb — fölkeresni a lelőhelyeket.

Guillaume haladéktalanul munkához akar látni. Ismer néhány magyar tudóst és múzeumot.

— Hómen, Móra, Feltich — nevezi meg őket. A budapesti francia követ után érintkezést fogok keresni az önök műértőivel. Aztán engedélyt kérek az önök kormányától és ácsogatóknak. Megismétlődnek, ami a néger plasztika keretében történt, — kiállítások londoni, newyorki, párisi helyiségeimben, Propagandaut, felolvasások, publikációk. Lehetséges, hogy ennek az egész nagy moz-

galomnak tárháza, akcióbázisa az önök hazája lesz...

A cikk kapcsán felkerestük Móra Ferencet, a kulturpalota régészeti kincseinek főtárolóját és ösztögyűjtőjét, aki azonban nem akart nyilatkozni.

— Olvastam a cikket — mondta —, figyelmeztettek rá itthon is s nagy érdeklődéssel tárgyalták tegnap Békéscsabán is, ahol előadást tartani jártam. De semmiféle nyilatkozgatásnak nem látom értelmét. Mikszáth mondta, hogy félnapos beszédek nem nyomnak annyit, mint egy bolha. Tettek kellenének, nem szavak.

— De hiszen itt éppen tettről van szó — jegyeztük meg —, még pedig, úgy látszik, nagyon komoly és nagyon közeli tettről. A világ figyelme felébredt a magyar ásatók munkája iránt.

Móra Ferenc vállalt vont.

— Nem új dolog. Évek óta látom, hogy a népvándorláskori régészet kezd divatba jönni — a külföldi sajtóban és a külföldi műkereskedelemben. Például a szegedi ásatásokról is mindig nagy cikkekben számol be a Neue Zürcher Zeitung a magyar lapok nyomán. Valószínűleg más lapok is, amikről én nem is tudok, a svájci lapot mindig valami ismeretlen jóbarát küldi meg. Tavaly Londonban kimondott népvándorláskori kiállítás volt, nem kizárólag szakemberek, hanem a nagyközönség számára is, mi is szerepeltünk rajta néhány fehértől táblával, igen megdicsérték bennünket, tessék, halálból meg is küldték a katalógust, nézze meg, annyiba kerülhetett, hogy nálunk egy évig lehetne belőle ásatni.

— Majd lehet, ha Paul Guillaume adja a pénzt. Hangsúlyozza, hogy az van, amennyi csak kell. Ez mégis csak örvendétes dolog.

— Ahogy vesszük, — mosolygott rezignáltan Móra. Annyi jó mindenestre van benne, hogy Szegeden is sok ember tudomást vesz róla s talán a milliókat mozgó kereskedőnek jobban hisznek, mint a múzeumigazgatónak. Talán ebből rácszmélnék arra, hogy nem volt kidobott pénz az a pár ezer pengő, amit ásatásokba ölt a város. Őt év alatt a szegedi múzeum többet ásatott, de sokszor a többet, mint az ország összes múzeuma együtt s ez az öt esztendő maximum tizenötezer pengőbe került. Azt hiszem, monsieur Guillaume alku nélkül megadná érte a tizszeresét, mint kereskedő.

Ramon Novarró

legújabb filmje:

Tüzes vér

zenés, énekes szerelmi történet

holnapról a Belvárosban.

— És mi a régész véleménye a párisi nábob tervéről?

— Előbb a magyar embernek van róla véleménye és az keserű. Nem tudok rá büszke lenni, hogy a külföld el akarja szedni a régiségeinket, mint ahogy elszedte Egyiptom, Görögország, Mezopotámia régiségeit. Teljesen illuzórtussá teszi a magyar kultúrfölényt, ha úgy fognak bennünket kezelni, mint a fellahokat, vagy az arabokat. Hiszen a Bécs kezére játszott Attila-kincsek körül folyó perben is a szemünkre vetették már, hogy mit akarunk azokkal, mikor azt se tudjuk megbecsülni, amink itthon van a földbe rejtve? Ez természetesen nem csökkenti a jussunkat ahhoz, amit elharácsolnak tőlünk, de a szemrehányásból tanulhatnánk. Sokkal több kincs van a mi földünkben, mint amennyit eddig felszedtünk, csak le kell érte hajolni.

— És a régész álláspontja?

— A régész álláspontja? Ha a monsieur elfogadható ajánlatot tesz a jut is, marad is: elve alapján, abba bele kell törődni. Sőt bizonyos szempontból még örülni is kell annak, hogy a főke a tudományból üzletet akar csinálni. Mert inkább kerüljenek a magyar Alföld régiségei a Paul Guillaume boltjaiba, ahol a tudománynak is hozzáférhetők, minthogy itthon pusztuljanak el paraszt tudatlanság és urtábornomság miatt. A két álláspont között igazán nem nehéz a régésznek választani. Én már évekket ezelőtt megmondtam, hogyha nekem év ötezer pengő adniak kizárólag ásatások céljaira, tíz év alatt akkora épületet megtöltök az Alföld régiségeivel, mint a kulturpalota. Egyébként: videant consules...

Végül egy levelet mutat Móra Ferenc, a kultuszminisztérium borítékjában:

— Valami örvendétes fordulat mégis van, legalább a paraszt tudatlanság ügyében, amiről természetesen a paraszt tehet legkevésbé. Eppen ma kaptam a kultuszminisztériumtól ezt a levelet. Arra kérnek benne, írjak cikket a régiségek fontosságáról és megbecsüléséről s azt a kultuszminisztérium el fogja helyezni a legelterjedtebb népkönyvben: a kalendáriumokban. Becsületes, jó szándék, örömmel állok is rendelkezésre.

A bucsuzásnál csendes irónálával hozzátessz:

— Csak az a kár, hogy az urlemberek nem olvasnak kalendáriumot...

Az egyetemi diákok agrársettlemet mozgalmának újabb előadása Dorozsmán

(A Delmagyarország munkatársától.) Vasárnap délután többszáz főnyi közönség részvételével rendezte meg a szegedi egyetemi ifjak tanyai agrársettlemet mozgalmának dorozsmai előadássorozatának legújabb előadását. Czékus Frigyes tanító üdvözölte a szegedi diákok mozgalmát és tolmácsolta a dorozsmaiak lelkesedését, amellyel a szegedi diákokat fogadja. Utána Buday György, az agrársettlemet elnöke tartott előadást és szociológiailag vizsgálta a magyar társadalmi problémák gyökereit. Bocskay Kata Ady Endre és Juhász Gyula verseiből szavalt, Horváth Péter az előző állatokról és azok betegségek okozó hatásairól tartott képekkel illusztrált előadást. Bálint Sándor vetített képes előadást tartott a szegedi és dorozsmai tanyai élet történeti alakulásáról, a pásztorkodás és a szegedi gazdálkodás kezdeteiről, Balla Sándor tréfás jogi eseteket mondott el, amelyeket az agrársettlemet működése során hallott a különböző tanyacsoportokban. Tomori Viola, Baróti Dezső és Berczeli Károly a gyermekeknek meséltek. Az előadáson megjelent dr. Steiner György országgyűlési képviselő is, aki felszólalásában üdvözölte a szegedi egyetemi ifjak e kis csoportjának kezdeményezését. A szegedi egyetemi hallgatók a legközelebbi vasárnap ismét ellátogatnak Dorozsmára.

Herceg Esterházy sonkák, felvágottak
Schlesinger fűszer- és csemegeüzletében
Kigyó ucca 1. 198
Állandóan frisse árak nagy választékban.